

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2341/2020
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Бјелетић, адвокат из ..., против туженог д.о.о. за производњу и трговину „ББ“ са седиштем у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2016/19 од 10.12.2019. године, у седници одржаној 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2016/19 од 10.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2016/19 од 10.12.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 283/18 од 25.07.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе истакнуто у поднеску од 10.06.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име накнаде материјалне штете исплати 56.005,98 динара, са припадајућом каматом од 30.05.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступла.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 2016/19 од 10.12.2019. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију на основу члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. Ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиље за накнаду материјалне штете, која је проузрокована падом дрвета, односно гране дрвета на њен путнички аутомобил, који је био паркиран у дворишту вишеспратне зграде на паркинг месту број 12. Тужиља у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретног спора. Из цитиране одредбе члана 404. ЗПП произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. По оцени Врховног касационог суда, правна питања која тужиља поставља у ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права у погледу одговорности туженог, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредбе ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. ставом 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 05.03.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 56.005,98 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности, јер вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

Собзиром да тужиља није успела у поступку по ревизији, то је одбијен, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка, са којих разлога је на основу члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић